

Náhodník

Téměř pr\videlný obč\sník
13. středisk\ "HIAWATHA"

> ' ' <
_

Náhodné články

Náhodní autoři

Náhodná konjunkce planet

/~_~\

{*_*_}

Náhodný tvar

Náhodné množství

}}{

Náhodné myšlenky

\ °, ° /

Náhodná kvalita

Náhodná cena*

Náhodný vliv počasí

) *? * (

Náhodná barva

<| ˇ. _ ˇ |>

Náhodné datum vydání

|°.°|

Náhodná témata

...a náhodou ho držíte právě vy!

*) cena časopisu je tentokrát vypočtena dle následujícího vzorce:
 $2 * x \frac{1}{2}$ (kde x = věk nejstaršího Kubíka ve středisku)

Malý **Wooky** (na světlušku, která nese malou hromádku šáší): „Tohle není dámský dýchánek, tohle je skautský tábor!“

Podzim je tu!

Takovou úvodní větu jste asi nečekali. Víme, že naši nejvěrnější čtenáři dělali od posledního čísla statistiky za účelem zjištění, kdy bude vydáno nové číslo

Náhodníku. Na pomoc si někteří vzali dokonce i vědu. Protože do části nejvěrnějších fandů patří i velká část naší redakce, věděli jsme, jaký výsledek tyto průzkumy přinesly: další číslo bude tradičně vydáno před Vánoci, pravděpodobně na Besídce. Redakce se rozhodne být opět děsně originální a tentokrát nám místo čísla Slož si sám přinese nové číslo ve formě dárku aneb Rozlož si sám. Věděli jsme, že očekávání je veliké a na maily s dotazy o dalším čísle nám už nestačila kapacita schráněk.

Ale my jsme si řekli ne! Vánoc už bylo dost. A jaké roční období zažívá díky nadvládě Vánoc největší diskriminaci? Barvami nasycený, poetický a úchvatný podzim...(!) V září ještě všichni řeší zážitky z léta, v říjnu obchodní domy zaplaví Halloween a listopad je již zcela podmaněn vánočními ozdobami, adventními kalen-

dáři a čokoládovými figurkami. Takže i přesto, že se již listí mění z barevné záplavy na neurčitou hnědou hmotu a dokonce už i sněžilo, nezaslavilo nás to v naší snaze o rovnoprávnost podzimu! Přivítejte ho tedy s potleskem! Tímto vám přinášíme naprosto náhodné, historicky první podzimní číslo!

Čtenář Četan napsal:

Já mám prostě nejradši léto. Úplně všechny letní měsíce kromě června. Zbytek ročních období bych zrušil, je to jen zbytečně dlouhá mezera mezi prázdninami.

Kreativní koutek

Tři nejlepší způsoby, jak využít listí v domácnosti

Naše redakce si již dlouho pokládala otázku, co víc, než zajímavé čtení vám může náš časopis nabídnout. Jednohlasně jsme se shodli na tom, že je čas do tvorby Náhodníku zapojit i vás, naše čtenáře.

Výsledkem našeho snažení je nová rubrika Kreativní koutek aneb udělej si sám, kdy vám vždy předložíme několik skvělých vychytávek a projektů, které můžete zrealizovat i u vás doma! A z čeho jiného tvořit, než ze suroviny, které je v tomto ročním období všude plno - z listí!

Tip 1

Rádi se brouzdáte v listí? Není nic jednoduššího, než si udělat své vlastní listaliště! (brouzda-liště plné listí, pozn. red.) Stačí vám pouze dvě věci - dětský nafukovací bazének a hromada listí. Bazének nafoukněte, listí do něj nasypete a taďá! Listaliště je na světě. Nyní si můžete užívat radovánky spojené s brouzdáním v listí přímo v pohodlí vašeho domova.

Tip 2

Nudí vás už jednobarevné zdi vašeho pokoje? Není problém! Díky listí proměníte nudné stěny v umělecké dílo během minut. Stačí vzít list dle vašeho výběru a lepidlo na tapety, list natřít a přitlačit na zeď. Proces opakujte, dokud nebudete s výsledkem spokojeni.

Vychytávka

Listí můžeme najít v mnoha barvách i tvarech, nebojte se proto experimentovat! Zvolte barevnou kombinaci dle vaší libosti, a zbytek nechte na vaší fantazii. Šachovnice na stěně? Pruhy? Nebo dokonce portrét? Žádný problém! S hromadou listí a trochou trpělivosti dosáhnete výsledku, jaký byste nikdy neočekávali!

Tip 3

Listí můžete krom jiného použít i v kuchyni. Ve 100g obsahuje pouze 14 kcal, je proto ideální volbou pro všechny, kteří si chtějí hlídat štíhlou linii. Listový salát? Listový koláč? Listí jako příloha k masu? Fantazii se meze nekladou! Listí je ideální jak ve slané, tak sladké variantě. A to nemluvíme o jeho cenové dostupnosti!

Pamatujte

Listí je oblíbeným útočištěm pro hmyz všeho druhu. Vegetariánům i ostatním, kteří hmyzu v jídle zrovna neholdují, ho tedy ve vlastním zájmu doporučujeme před konzumací pečlivě přebrat a opláchnout.

To je z dnešního Kreativního koutku vše. Rozhodně ale nemusíte smutnit! Pokud jste totiž některý z navrhovaných projektů zrealizovali (nebo se k tomu chystáte), neváhejte fotky vašeho výsledného díla poslat do naší redakce. Co vy víte, možná se objeví v dalším čísle!

Pozn.: Všechny projekty uskutečňujete na vlastní zodpovědnost. Za případné újmy na zdraví, majetku, či psychické pohodě vašich rodičů redakce neručí!

Čtenář Pešni napsal:

Ten druhý tip je cool. Vyskládal jsem si na stěnu svůj portrét z listů kaštanovníku hnědého!

Toto se líbí čtenářům (3) ze skupiny Nebyl by to Náhodník bez Pešního.

SU v Brně

Hádanka na úvod: SI Praha, SI Olomouc, SI Plzeň, SU Brno. Zakroužkujte nejlepší možnost. Protože Brno musí mít vždy něco originálního (vzpomeň na Orloj či Žirafu), odpovídá tomu i naše mluva. A tak každý brněnský skaut na otázku „Odkud jsi?“ odpoví „Su z Brna.“

Skautský institut v Brně. SU Brno. Co to je? Kde to je? Kdo to je? Je to naše a je to cool.

Je to instituce, která se nám snaží přiblížit podstatu skautingu, vytváří prostor pro setkávání a hlavně, jde s naší dobou. Pořádá akce nejrozličnějšího typu. Přednášky, workshopy, promítání filmů a následně diskuze, diskuze jako takové na

různá témata (jde se hádat i bez filmu) či skautské snídaň. Ty probíhají pravidelně, každé první úterý v měsíci mezi 7:00 a 10:00. Přijít lze kdykoliv v průběhu a těšit se můžete na výborné vafle přímo z vaflovače a na fairtradovou kávu. Vemte s sebou i své kamarády! Poznáte společně spoustu nových, skvělých a jiných lidí,

kteří vnesou něco inspirujícího do těchto sychravých dní. Akce jsou pořádány pro lidstvo všeho věku, ovšem existuje zde speciální kategorie Junior, která je primárně určena pro mládež 14-20 let, zaměřená na středoškoláky, témata i formou akcí. Probíhají například v kavárně Trojka – jedno z míst, kde vždycky narazíte na skauty.

Skautský institut byl před X lety založen v Praze, a letos konečně i v Brně! A to konkrétně na adrese Kounicova 42, v centru Syřiště. Je to v budově,

kde se zároveň nachází i sídlo projektu Na Zemi. Ten nám, kromě celého svého konceptu, nabízí již dříve zmíněnou fairtradovou kávu a spoustu skvělých samolepek – můžete si jimi polepit učebnice, mobil, nebo třeba podsadu.

Ve skautském institutu se angažuje spousta lidí (nečekaně, převážně skautů), ale přijít a zapojit se může kdokoliv. Jsou to lidé, kteří chtějí dělat svět lepším, zanechat v něm svůj odkaz.

Čtenář Stur napsal:

Velmi mě zaujala témata, která Skautský institut v Brně do hloubky probírá.

Čtenářka Cindy napsala:

Slyšela jsem vafle???

Čtenář Pešni napsal:

Pokud potřebujete vnést něco inspirujícího do těchto sychravých dní, rád vás uvidím na Strážné. Došlo dřevo.

(SU) > \ ° , ° /

Náhodná chvílka poezie

Podzim, už se hrozím

tak čaj si daj
všechny tvoje babičky
svetry pletly
bude zima přijde rýma
ze stromů bude padat a ty nikam nezapadat
však ony jako v loni
to listí vymetly

Září

V září všichni září.
Není to radioaktivitou, ale poprázdninovou aktivitou.

Říjen

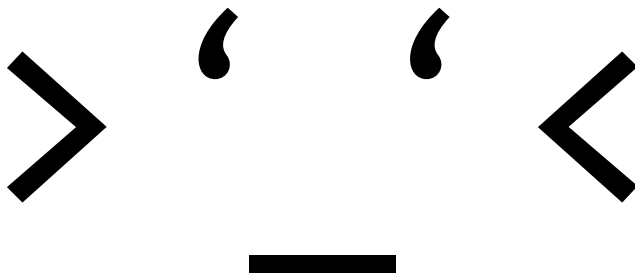
V říjnu jsem v říji
Se všemi se bijí, hodně pijí a na měsíc vyji.

Listopad

Je tu listopad zase list upad.
Ze stromu co mám před domem,
na pozemku mém soukromém.

Chladné roční vztahy

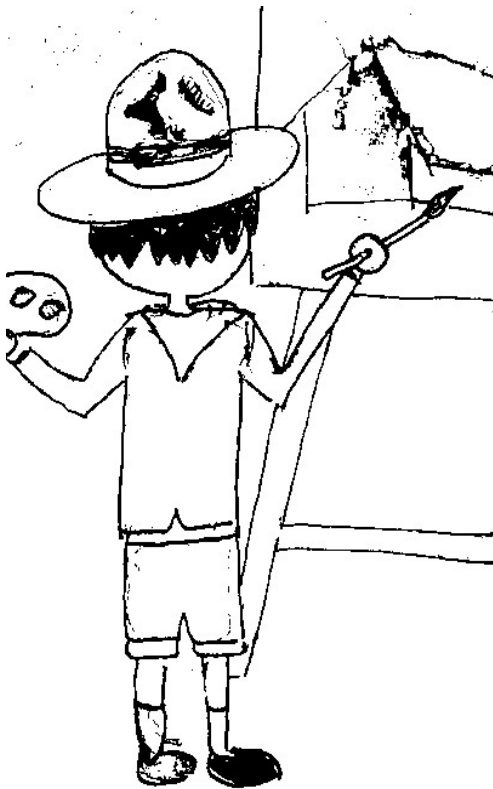
Vzkazuji podzimu,
že na můj žebříček ho dám až pod zimu.
Není to tvojí vinou,
mám prostě jinou.
Ale moje láska k listí,
ta to všechno jistí,
tak jen ať to nezjistí.

Vymaluj si svou budoucnost!

Máme pro vás tři naprosto jednoduché otázky. Proudí vám v žilách vzpurná krev hledající únik v umění? Jste člověk, který se na svět dívá skrz nekonečnou paletu barev a poetičnost zapadajícího slunce vás dojíká až k slzám? Schováváte si tajně pod polštářem brožuru ke všem výstavám této sezóny? Ne? My také ne!

Ať byla vaše odpověď jakákoliv, nemáte žádnou výmluvu a tím pádem jste se určitě zúčastnili soutěže Vymaluj si srub, kterou letos pořádá mekka kultury - naše středisko. Návrhy již byly podány a v tuto chvíli je hodnotí největší umělecké duše skautského světa. Připravte se tedy na změny! Jednoho dne můžete třeba přijít do srubu a zjistit, že se s horním patrem konečně událo vizuálně něco lepšího než nekontrolované, násilné a naprosto neumělecké žíhání jeho interiéru.

Čtenářka Sanny napsala:

Mám takový neodbytný pocit, že můj návrh vymalovat stěny na růžovo a vkusně doplnit páreček pasoucích se jednorožců, bude mít ohromný úspěch!

Cvrčkův notýsek

Cvrčkův Memoriál je za námi. Všichni snad víme, kdo to Cvrček byl. Troufáme si ale říct, že málokdo zná jeho příběh do podrobností. Přinášíme vám proto dvoudílnou sérii Cvrčkův notýsek – jak jsme dříve skautovali. Povídání zpracovala Zorka z Cvrčkových poznámek z roku 1999. Zorce tímto velmi děkujeme. V prvním ze dvou dílů se podíváme na Cvrčkovy začátky a činnost Třináctky do roku 1939.

Byla doba první republiky

Všichni měli absolutní důvěru v prezidenta T.G. Masaryka, který byl nadšeným podporovatelem skautského hnutí a naším patronem. Byly celkově klidné politické a hospodářské poměry, ale většinou nízká životní úroveň. Díky svému otci, který byl knihařem, jsem měl přístup ke knihám, zejm. mě zajímaly knihy skautské. Zcela náhodou jsem v dílně svého otce potkal dr. Vělena Fanderlíka (brněnský skautský vůdce a spisovatel, nadšený propagátor skautingu), který si zde nechal vyvazovat nějakou knihu. Na moji otázku, kde je v Brně nějaký dobrý skautský oddíl

mně odpověděl, že je to Třináctka se sídlem v přízemí hotelu Pasáž (nynější Slovan). A tak jsem se stal r. 1934, ve svých 12ti letech, skautem, členem družiny Racků, která nosila oranžovo-modré třepení. Jak vypadal v té době oddíl skautů? Fungovaly 3 družiny, které vedl Vladislav Nosál -br. Čuňál, pak Vladimír Vaďura a Mirek Vaďura. Během dvou let jsem si udělal nováčkovskou, slib a koncem r. 1935 jsem se stal podrádcem Racků.

Klubovna

Klubovna byla maličká, asi 5 x 3 m, bez oken, 1 skříň, 1 stůl, 20 židlí, na celé stěně velký obraz s divošskými motivy od Luboše

Říhy - také skauta. Veškerý majetek byl v klubovně - v bedně stany, trocha nádobí, ve skříni písemnosti a pokladna. Lihový rozmnožovací stroj. Za majetek ručili vedoucí oddílu a vedoucí družin. Družinová výzbroj byla: Kotlík, signalisační vlajky, lékárnička, busola, 2 - 3 mapy okolí, luk, šípy a toulec. Každý člen opatroval doma 1 stanový dílec a také skautskou tyč (na stan, první pomoc, signalisaci).

Oddílové rady

Rady byly pravidelné - příprava programu a kontrola provedení, kontrola účasti, podrobně jsme probírali postup ve skautských zkouškách. Základem byly podrobné rádcovské záznamy jednotného typu, takže jsme se dokázali rychle zorientovat. Také mezidružinové bodování a vyhlašování pořadí se nesmělo opomenout.

A co kroniky?

Nebylo možné kroniku nepsat. Byly velice zdobené, a to hlavně

obrázky, jen nepatrně fotek (fotoaparát byl drahý, vyvolání fotek taktéž).

Rozdělení úkolů

Vůdce oddílu byl velká autorita - vedl výlety, ale "stál opodál". Oddílovou činnost vedl převážně oddílový rádce a druhý zástupce vedoucího. Uplatňovali jsme důsledně "pravidlo Tří" v každém oddíle. Nebylo možné, aby rádce nebo oddílový rádce byl zástupcem ved. oddílu! Vůdce mohl dělat jen skaut s vůdcovskou zkouškou, často i s Lesní školou. Rádcovské kurzy byly v rámci okresu či oblasti. Poplatky vybíral výhradně rádce na blok.

Jaká byla naše činnost?

Schůzky jednou týdně, samozřejmě. Výlety byly každou neděli, občas se jelo už v sobotu večer (v sobotu byla ještě škola). Nikdy se nepřenocovalo v placených ubytovnách - výjimkou bylo zařízení KČT za symbolický poplatek. Vždy jsme měli jen

vlastní deky, ne spacáky. Často jsme spali pod vlastními stany - jehly bez podlahy. Skauti měli v té době velkou výhodu - 75% slevu na vlak (na žádanku). Autobusy se skoro nejezdilo. Žádná neděle se nevynechala! Tradiční byly velikonoční puťáky, kdy se hledaly tábořiště pro běžný rok. Jarní prázdniny nebyly.

Náplň výletů

Příroda - soustavně, důkladně! Všichni měli Stopařské deníky (měření, kreslení stop). Na zastávkách jsme kreslili panoramafáky, krajinu, rostliny, zvířata, památky. Často jsme hráli terénní hry (žádné "etapové hry") ale řídili jsme se příručkou A.B. Svojsíka "Polní hry". Kladl se důraz na hodně jednoduché, ale soustavné tělesné cvičení: Překážky, běh a házení. Dlouhé cesty byly pokaždé - tak 20 km za den . Pěšky z Brna kamkoliv , vlakem málokdy. Náklady na výpravy byly proto téměř nulové! Dále lasování,

lukostřelba, signalizace, vaření, zdravověda, znalost přírody...

Výpravy byly vždy tematické

Např. v oboře - stopování. Památky, hrady, zříceniny - historie. Hledání vzácných rostlin a živočichů. Zmapovat krajinu (zakreslit, podat zprávu, "obsadit" bílé místo v kraji - neprobádaný a na naší mapě bílý prostor). Seznámit se s mimobrněnským skautským oddílem (naplánovat víkendový tábor, hry, soutěže) - znali jsme osobně rádce z Ivančic, Tišnova....

Jednoduché, ale chutné muselo být vaření - ne ze sáčků, vždy ze surovin!

Družinové výpravy

Časté byly výlety družinové - program schvaloval oddílový rádce. Vybavení na výlety bylo jednoduché, určená výzbroj, vždycky v plném kroji (kraťasy, skautský klobouk - po r. 1945 lodička). Bylo nemyslitelné, aby někomu něco chybělo. Vždyť před výletem byl vždy nástup a kontrola výzbroje!

Článek z řad členů

Na Cvrčkově memoriálu jsme v odevzdaných dílech našich členů našli spoustu výtvorů, které bychom si nejraději přivlastnili. Tak jsme to skutečně udělali! Autor však zůstává jmenován, přece jenom etický kodex novinářů a skautů nás pevně svazuje jako šněrování stanu za deště a sláva nám ho dosud nevzala, přece jenom je to sláva skautská.

Světlušky, vlčata, Fénix a skautky,
Svojsík by měl radost a Cvrček taky.

Běžím rychle do Junáku,
poběž i ty, chlapáku.

I když je zima, my jdeme dál,
nelezem za pec, kdo by se bál.

Podzimní listí, čirý ráj,
začíná Cvrčkův memoriál.

Ondřej Kašpárek (10 let)
Skauti

Jak jsem pouštěl draky

Aneb zpověď chovatele draků

Zafoukalo z polí, listí se pozvedlo a já jsem věděl, že přišel ten čas! Celý zpocený jsem přiběhl domů, abych na dně své skříně našel svého přítele draka. Usmál jsem se na svého parťáka, „Dlouho jsme se neviděli, příteli!“. Odpověděl výrazem trosky. Vypadal totiž naprosto zdevastovaně, poté, co jsme spolu byli létat naposled. Víte vy vůbec, jak vypadá drak potom, co přista-

ne v křoví? Zvlášť v šípkovém? Budte rádi, že nikoliv. Byl jsem moc líný na to mu dát první pomoc, tak jsem to odložil na přesrok, přece jenom je to jen papírový drak, není třeba z toho dělat takovou věc. Jak jsem toho však litoval... Všechny vaše chyby vás jednou doženou.

Inu, musel jsem v tento požehnaný čas zůstat doma a vykonat plastiku asi tak celého těla. Mám na mysli drakova, samozřejmě. A má drak vůbec tělo? Na takové filosofické myšlenky nebyl čas. Jak to po plastické operaci bývá, vypadal prostě skoro božsky. Nemohl jsem se dočkat, až ho vezmu na první zkušební let.

Čtenářka Beruška napsala:

Článek mě nadchnul! Hned jsem vzala draka a vyběhla ven. Podzimní radovánky mě překazily až závěje sněhu před panelákem.

Toto se líbí čtenářům Tomm, Khupi, Ari a dalším (25) ze skupiny Rádi stavíme sněhuláky.

Rok jsem trpěl zavřený na dně skříně - zničený, odložený s příchodem jarních radovánek a v depresi. Trpěl jsem všechny tyto chvíle s jedinou touhou: vymanit svůj provázek z jeho trapičských rukou. Konečně! Už je to tady. Co vám budu povídat; jak slastný pocit to byl vidět zase celý svět jinak! Nebudu se dál rozplývat. Již jsem se dočkal, opět se otevřely dvířka skříně, která mi byla domovem a vězením zároveň. Ten otrapa mne vytáhl ven, a já

Čtenářka Tami napsala:

Tak smutný příběh jsem dlouho nečetla. Kam se hrabe Titanik, ten se může jít klouzat na led!

spatřil své poničené perutě. Ach! Hlavou mi proběhlo, co znamená být drakem! Styděl jsem se před celým světem, jak hrozně to vypadám. Všechny ty vrásky se zaskvěly pod světlem operačního sálu...

Probudil jsem se po narkóze; vidím to podzimní slunce, mraky a stráně. Vyletěl jsem rázem do vzduchu - vybavil si vzpomínky - a uvědomil si, že nastala má chvíle. Teď nebo nikdy! Utrhnul jsem se silou vůle ze spárů toho přízemního člověka a letěl. Letěl dál, výš a ke slunci. Sen o svobodě se stal skutečností! Prožíval jsem první chvíle svobody! Přesně po tomhle jsem toužil celý život! Je to tady! Letím! Jen já a vítr! Konečně svoboda!

A pak jsem se zasekl mezi větvemi.

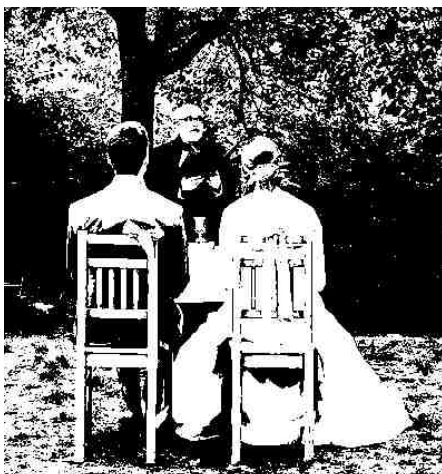
Swatba W+W

Nastal tedy ten přeslavný den. V našem středisku, jako první pár, o kterém víme (ti co ví o jiném tak pšššt) spojili své životy - i jiným než pokrevním poutem jako bratr a sestra - dva naši milovaní členové, vedoucí a kamarádi. Všichni ví o kom mluvíme. Jsou to Waun a Waliča, WplusW, Wnadruhou, Wauliča, Walin, Walící Waun, Wauniča, Wanička, Waličaoun, Nejlepší střediskový pár nebo prostě Dvojité W.

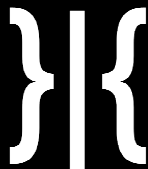
Na svatbu samozřejmě pronikli naši papparaziové a vše řádně zdokumentovali pro širokou veřejnost skautského světa a hlavně našeho střediska. Můžeme upřímně říct, že to byla společenská událost tohoto roku. Hosté se sjeli z celého širého okolí, přípravy trvaly sedm dní a sedm nocí. Když přišel ten den, nadšení účastníků se dalo krájet jako svatební dort a všichni nám jistě potvrdí nezvratnou pravdu o tom, že nevěsta byla opravdu jako z pohádky. Své “Ano!” si řekli pod širým nebem a oko nezůstalo suché málem stejně jako hlavy hostů. Počasí však zjevně vědělo o oné velké slávě a tak ihned po obřadu začalo

pršet štěstí. Kdyby tento plátek nebyl tištěný, samým dojetím by jste asi teď drželi v ruce promočený kus papíru. Proto pro uchování naší pověsti nezávislého časopisu a zdroje neutuchající zábavy tento článek už ukončíme.

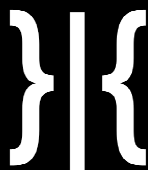
Na závěr však novomanželům přejeme vše nejlepší a spoustu skautských dětí!

Usměváčci

Jsem motýl bělásek.

**Jsem krásný, jsem
nádherný.**

A nemám rád sníh.

Podzim je fuč!

Sotva jste stihli dočíst celý Náhodník, podzim už nenápadně, po špičkách cupitá za roh. Zdrhá, jeho směna je pryč a nastupuje kolegyně Zima. Všichni ji známe, je krutá a neúprosná. Ale řekněme si upřímně – které roční období nám skýtá tolik času k nekonečnému listování starými čísly Náhodníků?

Čtenářka Chiara napsala:

Znám smysluplnější využití dlouhých zimních večerů! Já třeba poletuji venku a chytám padající vločky na jazyk.

Musíme se s vámi podělit o pár redakčních čísel.

6. Tolik redaktorů se podílelo na tvorbě tohoto čísla. 25. Tolik kafi padlo při přípravě. Nespočetně. Tolik nervů se utopilo v kýblu.

16:00. Sraz redakční rady.

17:11. Všichni konečně dorazili a začínáme psát.

1. Počet článků odevzdaných do uzávěrky.

113. Procent entuziazmu vložených do tohoto čísla každým členem redakce.

1:50 v noci. Zorka dopisuje a posílá nám článek Cvrčkův notýsek.

3:20 v noci. Editorka na Messenger posílá Náhodník prohnany korekturou.

4:30. Probíhají první pokusy o tisk. Marné. Pokračují následující dvě hodiny, tiskař se modlí k velké Matce tiskárně.

7:00 ráno. Nejmenovaný redaktor se vrací ze stužkovacího večírku a zjišťuje, že článek už dneska asi nenapiše.

9:00. Vychází nové číslo Náhodníku a U stáánkůůůů se tvoří dlouhé fronty. Redaktoři zklamaně zjišťují, že lidé si kupují Blesk a Médu Pusíka.

Čtenář Sharpey napsal:

5. Minut, než jsem pochopil Usměváčky. 10. Nelegálních kopií Náhodníku, které jsem rozdál spolužákům.

Skautky si zkracují cestu.

Osseo: „Neničte přírodu!“

Maureen: „Příroda ničí nás.“

Stur: „Regi, vyfoť mi ten lom.“

Regi: „On je ale děsně nefotogenickej...“

Stur: „A tak mám si tam stoupnout?“

Tomík (Shadeův synovec, 4 roky) se při odchodu z kadibudky káravě ptá maminky: „A splachovat bude kdo?“

Šikula u vaničky plné horké vody: „Jen tři prstíčky tam strčíme... a hned máme popáleniny druhého stupně.“

Malej Jenda (vlče): „Wabune, a kolik stojí vstupenka do skauta?“

Raymond (na táboře): „Někdy bychom mohli jít na koncert...“

Sten (zděšeně): „Jako do těch dědin?? Na ty jejich vidlovačky?“

Sten: „Rovnou z tábora jedeme na Elbu. Trajektem.“

Šikula: „Trajektem? Ze Senožat?“

Regi: „A vemte si dlouhý kalhoty.“

Coran: „Ale já nemám dlouhý kraťasy...“

Sten na spícího Raymonda: „Raymond si čte?“

Šikula: „Jasný, Raymond si čte, co má napsaný na vnitřní straně víček.“

Sharpey: „Shade cos dělal předtím než jsi šel si důchodu?“

Shade: „Pásl jsem dinosaury.“

Sirine: „Umře někdy jmelí?“

Kitty: „Ne, je to parazit - žije, dokud žije ten strom. Jmelí je jako vši.“

Beruška: „Akorát pod všima se nikdo nelíbá.“